Bài Thương Khó

Trích Phúc Âm Thánh Gioan

Thứ sáu tuần thánh

Giám Mục Phao lô Nguyễn Văn Hòa

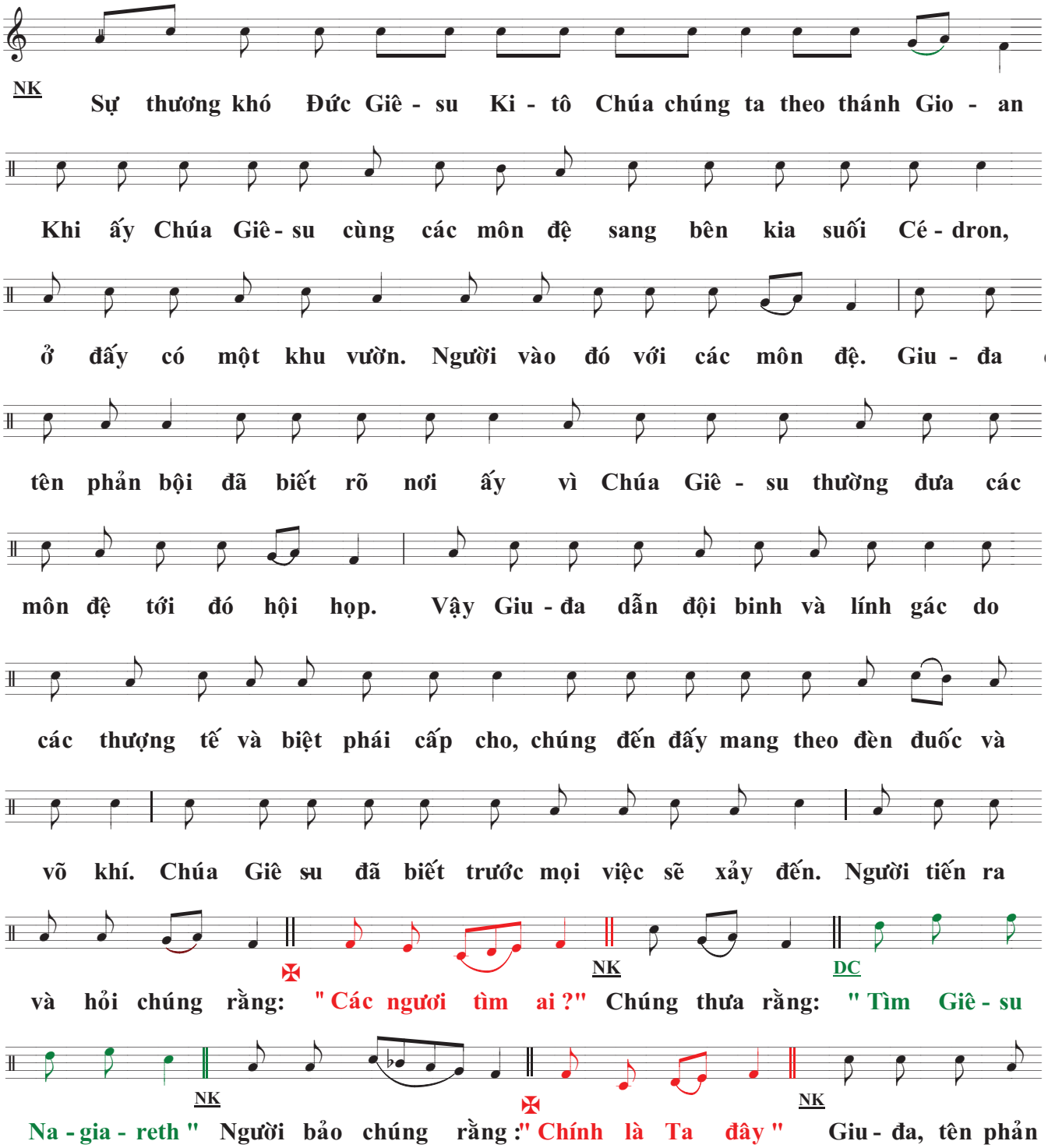

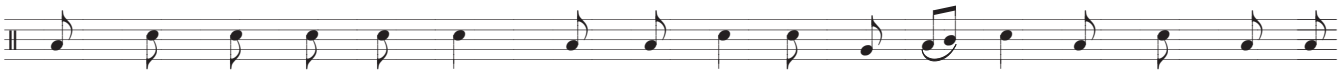

bội cũng đứng đấy với chúng. Người vừa nói chính là Ta đây, thì chúng lùi lại

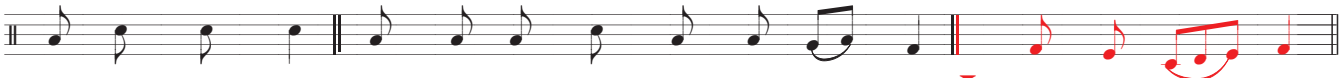

và ngã xuống đất. Người lại hỏi chúng một lần nữa rằng: "Các ngươi tìm ai?"

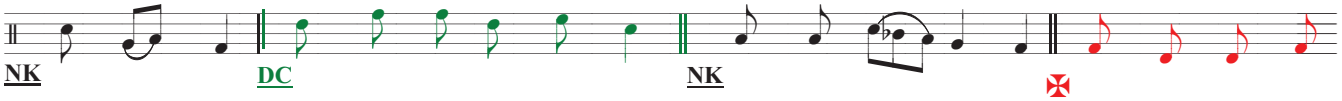

Chúng thưa rằng:"Tìm Giê- su Na - gia- reth" Người liền đáp lại rằng:" Ta đã bảo các

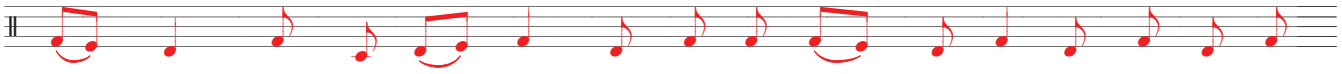

ngươi rằng: chính là Ta đây. Vậy nếu các ngươi tìm Ta thì hãy để những

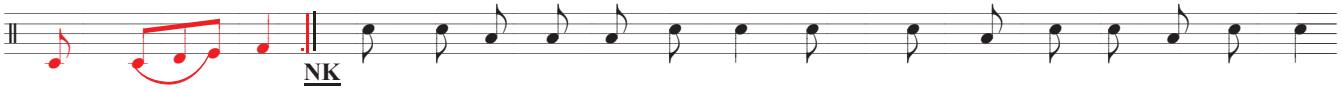

người này đi" Như thế là trọn lời đã nói: trong những kẻ Cha đã ủy cho Con,

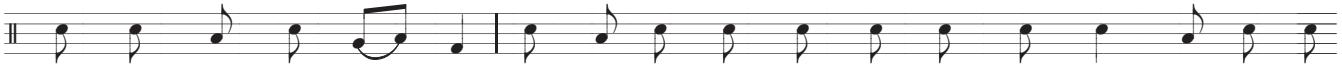

Con không làm mất người nào. Bấy giờ Si - mon Phê - rô sẵn thanh gươm liền rút ra

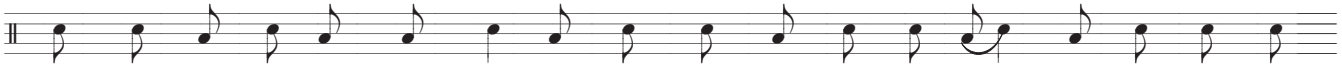

đánh tên đầy tớ vị Thượng tế, và chém đứt một bên tai phải. Đầy tớ ấy tên

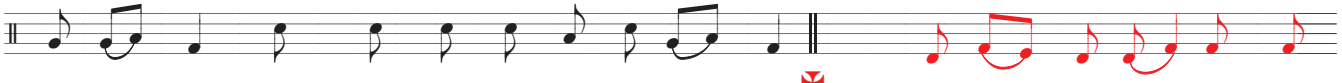

là Man - cô. Nhưng Chúa Giê - su bảo Phê - rô rằng: " Hãy xỏ gươm vào vỏ. Ta không

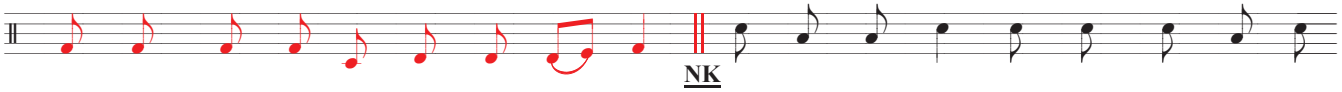

uống chén Cha Ta đã ban cho Ta sao ? " Bấy giờ đội binh, viên quan chức và lính

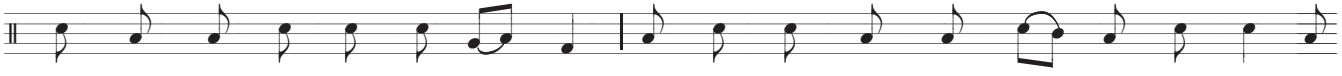

gác của người Do Thái bắt trói Người. Và trước hết điệu Người đến nhà An - na, vì

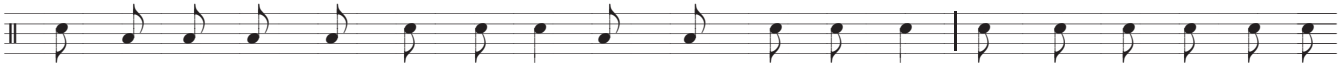

ông này là nhạc phụ ông Cai-pha, làm Thượng tế năm ấy. Chính Cai -pha đã giúp ý

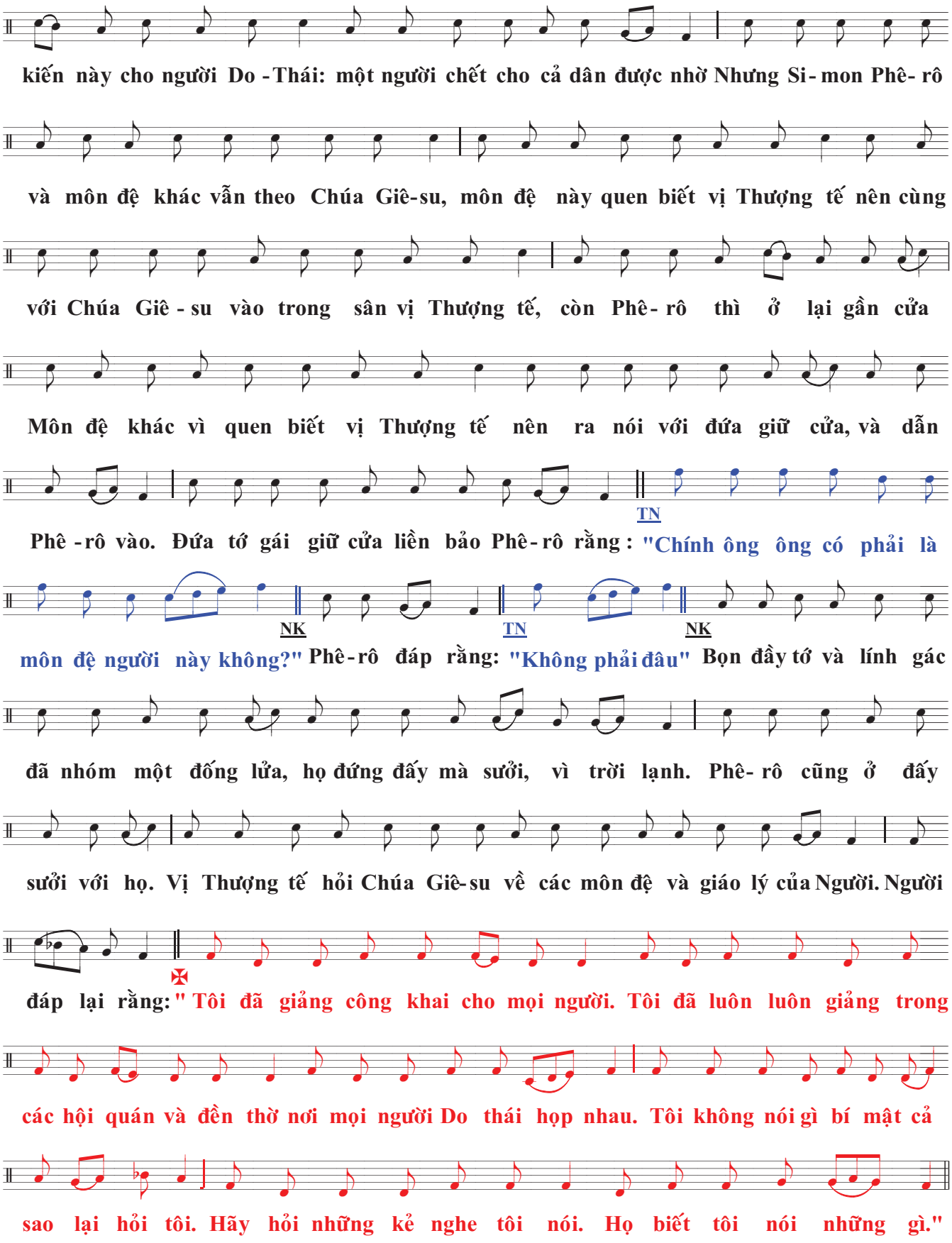
kiến này cho người Do - Thái: một người chết cho cả dân được nhờ Nhưng Si - mon Phê - rô
và môn đệ khác vẫn theo Chúa Giê-su, môn đệ này quen biết vị Thượng tế nên cùng
với Chúa Giê - su vào trong sân vị Thượng tế, còn Phê - rô thì ở lại gần cửa
Môn đệ khác vì quen biết vị Thượng tế nên ra nói với đứa giữ cửa, và dẫn
TN
Phê - rô vào. Đứa tớ gái giữ cửa liền bảo Phê - rô rằng : "Chính ông ông có phải là
NK
TN
NK
môn đệ người này không?" Phê - rô đáp rằng: "Không phải đâu" Bọn đầy tớ và lính gác
đã nhóm một đống lửa, họ đứng đấy mà sưởi, vì trời lạnh. Phê - rô cũng ở đấy
sưởi với họ. Vị Thượng tế hỏi Chúa Giê-su về các môn đệ và giáo lý của Người. Người
đáp lại rằng: " Tôi đã giảng công khai cho mọi người. Tôi đã luôn luôn giảng trong
các hội quán và đền thờ nơi mọi người Do thái họp nhau. Tôi không nói gì bí mật cả
sao lại hỏi tôi. Hãy hỏi những kẻ nghe tôi nói. Họ biết tôi nói những gì."

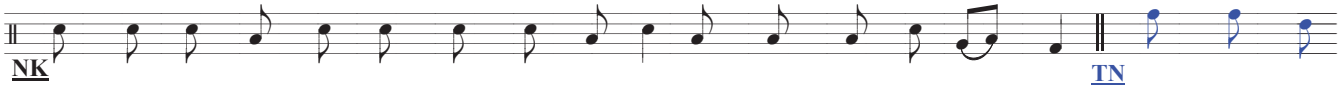

Nghe nói thế, một tên lính gác đứng ở đó vả Người một cái, nói rằng: "Ngươi dám trả

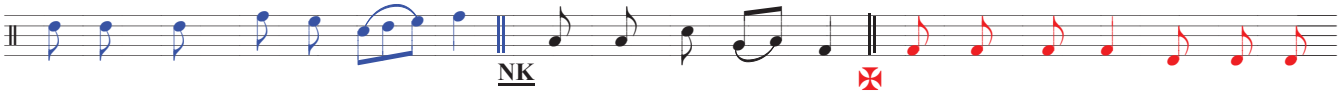

lời vị Thượng tế như vậy sao ?" Người liền đáp lại rằng: " Nếu tôi nói sai thì hãy tỏ

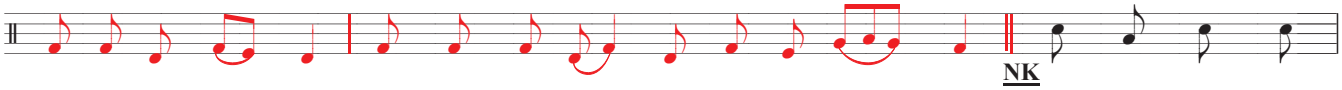

ra sai ở chỗ nào. Nếu tôi nói phải thì sao lại đánh tôi ?" Bấy giờ, An - na

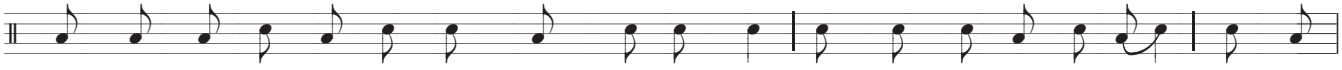

để Người bị trói mà dẫn tới Thượng tế Cai -pha. Phê - rô vẫn ở đấy sưởi. Có người

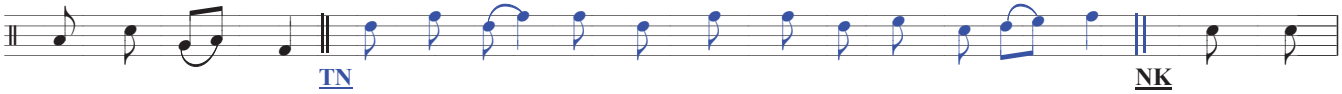

hỏi Phê- rô rằng: "Cả ông nữa: Có phải ông cũng là môn đệ Giê- su ?" Phê - rô

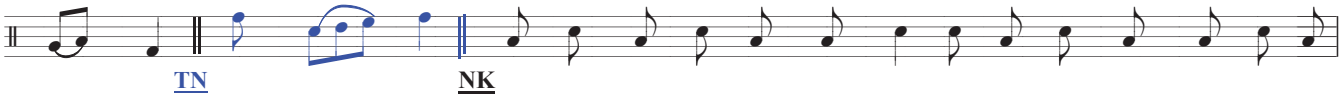

chối rằng : "Không phải đâu" Một tên đầy tớ vị Thượng tế có họ với người đầy tớ bị

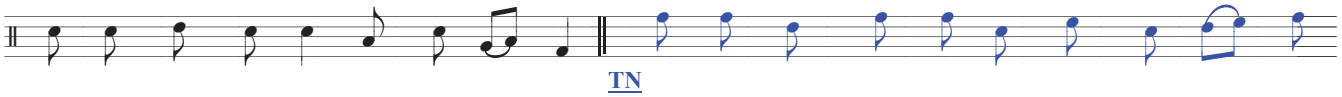

Phê- rô chém đứt tai, bảo Phê - rô rằng: "Tôi đã chẳng thấy ông ở trong vườn với ông

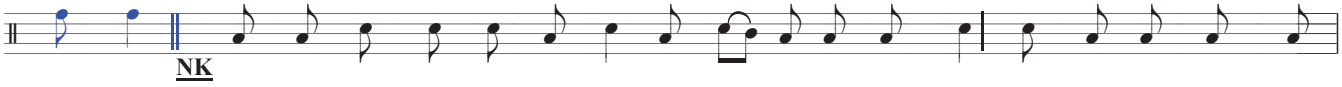

ấy sao ?" Một lần nữa Phê- rô lại chối, và tức thì gà liền gáy, Bấy giờ họ điệu Người

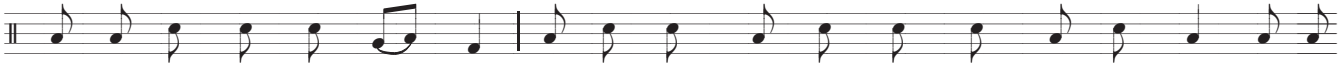

từ nhà Cai-pha đến công đường. Trời đã sáng, người Do - thái không vào công đường vì sợ

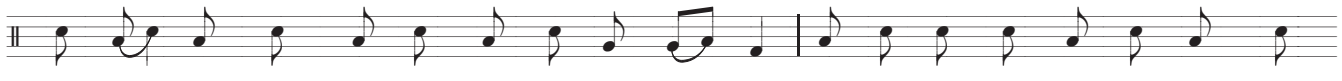

nhơ bẩn và không thể ăn mừng lễ Vượt Qua được. Vậy Phi - la - tô phải ra ngoài đón

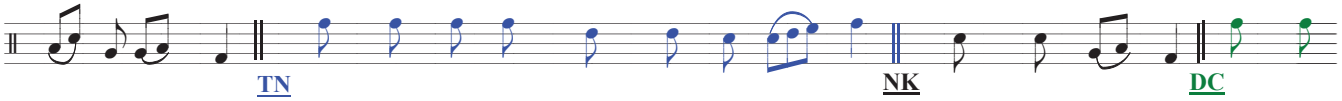

họ và hỏi rằng:" Các ngươi tố cáo người này về tội chi ? "Chúng đáp lại rằng:"Nếu nó

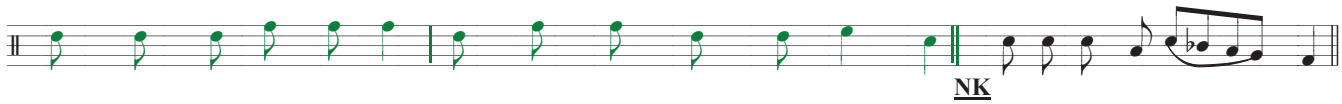

chẳng phải là tên gian phi thì chúng tôi chẳng nộp cho Ngài" Phi la tô bảo chúng rằng :

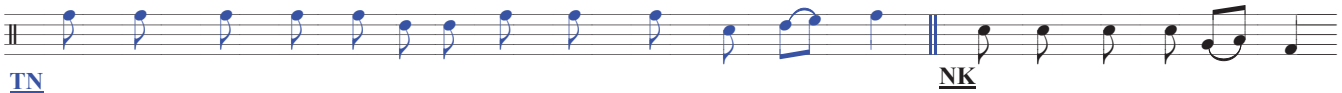

"Các ngươi hãy đem đi mà xử theo hiến pháp của các ngươi." Dân Do-thái đáp lại rằng:

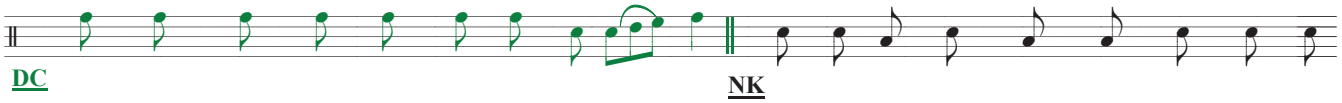

" Chúng tôi không có phép lên án xử tử ai" Như thế là ứng nghiệm lời Chúa Giê- su

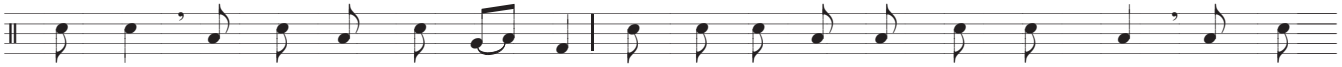

đã nói. Người sẽ phải chết cách nào. Phi- la-tô liền vào trong công đường, gọi Chúa

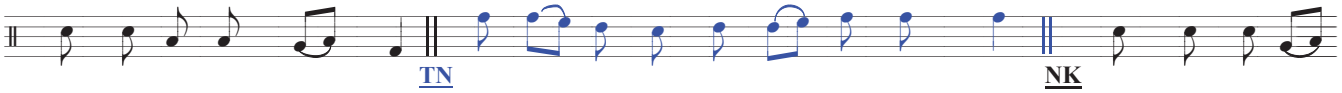

Giê-su và hỏi Người rằng: "Ông có phải là Vua dân Do thái không ?" Chúa Giê- su đáp

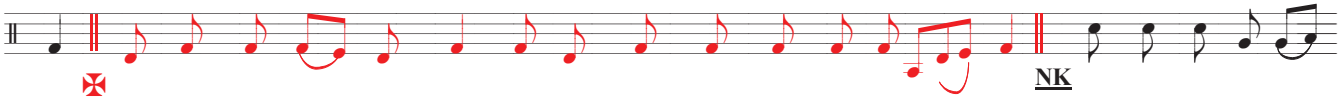

rằng :" Tự ý quan nói điều ấy hay là quan đã nghe ai nói về tôi. Phi-la-tô trả lời

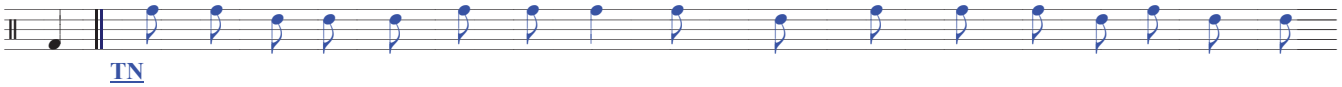

rằng : "Tôi có phải là người Do thái đâu. Nhưng người trong nước ông và các vị thượng

tế đã nộp ông cho tôi. Ông đã làm chi ?" Chúa Giê-su đáp rằng : "Nước tôi không thuộc

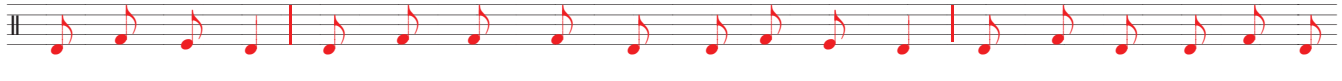

về thế gian này. Giả như nước tôi thuộc về thế gian này thì quân đội của tôi đã

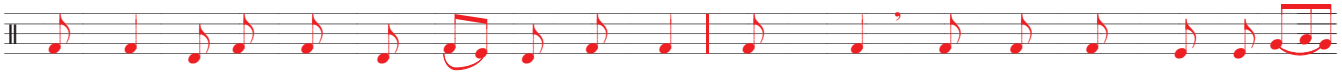

chiến đấu để tôi thoát khỏi tay người Do thái.Nhưng không nước tôi không thuộc về thế

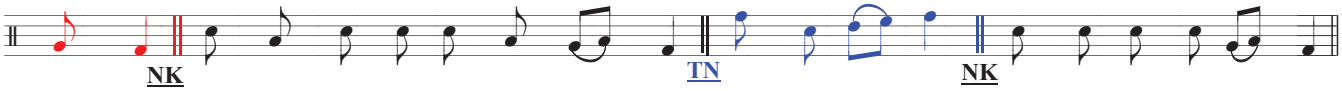

gian này" Bấy giờ, Phi-la-tô hỏi Người rằng:"Ông là Vua sao ?"Chúa Giê-su đáp lại rằng :

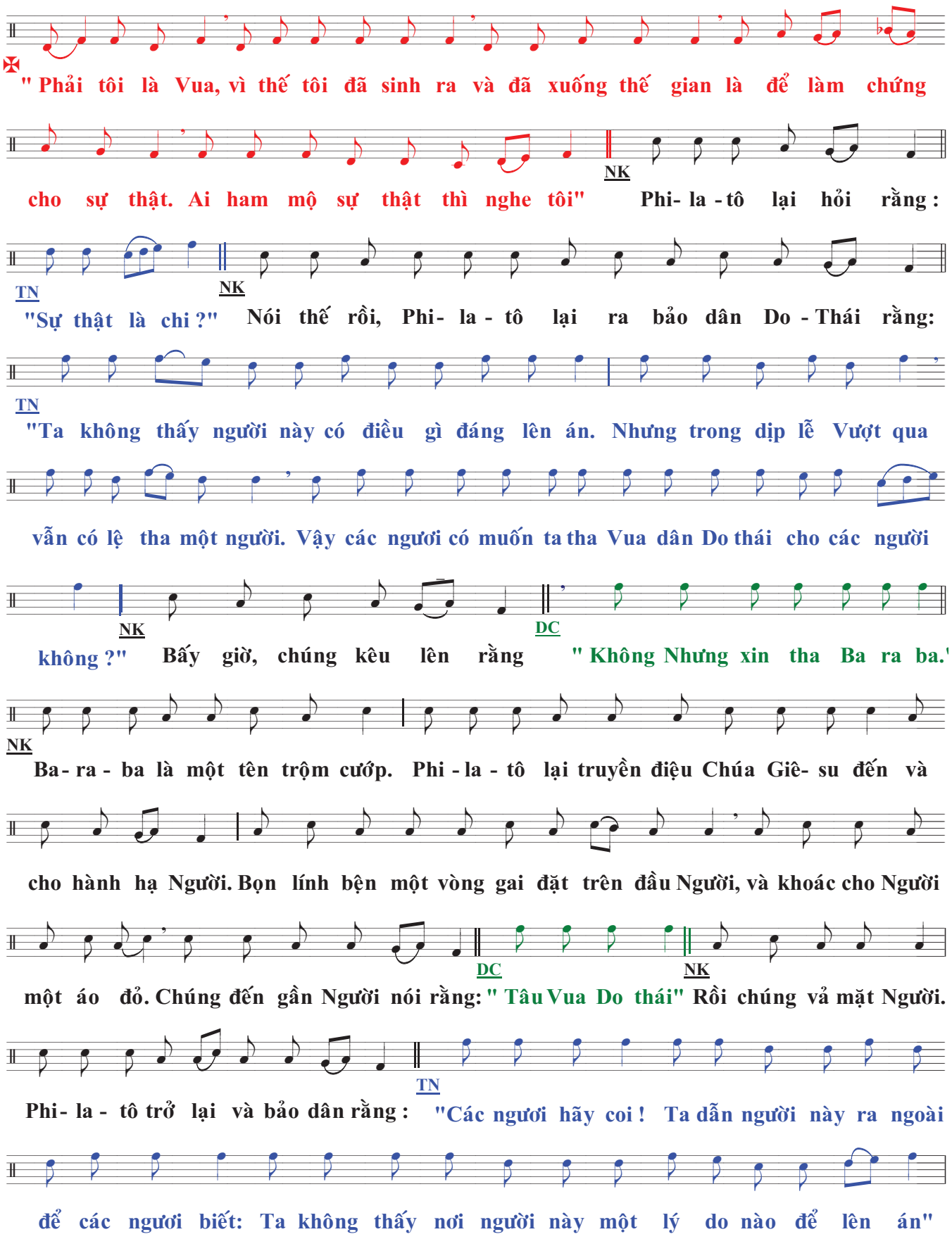
" Phải tôi là Vua, vì thế tôi đã sinh ra và đã xuống thế gian là để làm chứng
NK
cho sự thật. Ai ham mộ sự thật thì nghe tôi" Phi- la - tô lại hỏi rằng :
TN
NK
"Sự thật là chi ?" Nói thế rồi, Phi- la - tô lại ra bảo dân Do - Thái rằng:
TN
"Ta không thấy người này có điều gì đáng lên án. Nhưng trong dịp lễ Vượt qua
vẫn có lệ tha một người. Vậy các ngươi có muốn ta tha Vua dân Do thái cho các người
NK
DC
không ?" Bấy giờ, chúng kêu lên rằng " Không Nhưng xin tha Ba ra ba.'
NK
Ba- ra - ba là một tên trộm cướp. Phi - la - tô lại truyền điệu Chúa Giê- su đến và
cho hành hạ Người. Bọn lính bện một vòng gai đặt trên đầu Người, và khoác cho Người
DC
NK
một áo đỏ. Chúng đến gần Người nói rằng: " Tâu Vua Do thái" Rồi chúng vả mặt Người.
TN
Phi- la - tô trở lại và bảo dân rằng : "Các ngươi hãy coi ! Ta dẫn người này ra ngoài
để các ngươi biết: Ta không thấy nơi người này một lý do nào để lên án"

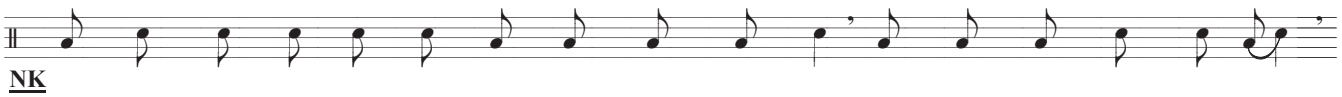

Vậy Chúa Giê - su đi ra, đầu còn đội vòng gai, và mình còn khoác áo đỏ.

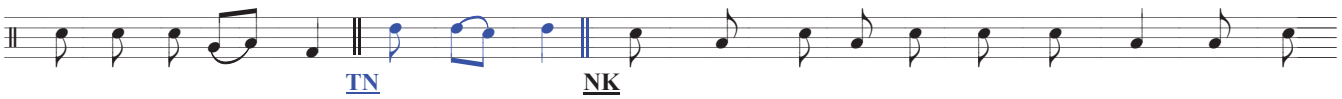

Phi - la - tô bảo rằng: "Này là người" Các Thượng tế và lính gác thấy Người liền kêu

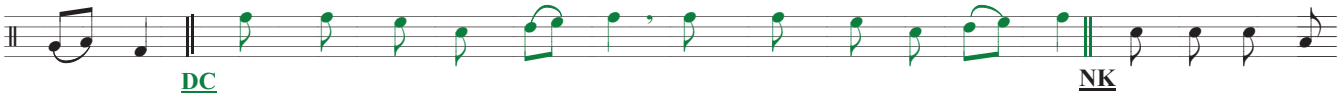

lên rằng : " Hãy đóng đinh vào thập giá ! Hãy đóng đinh vào thập giá" Phi - la - tô bảo

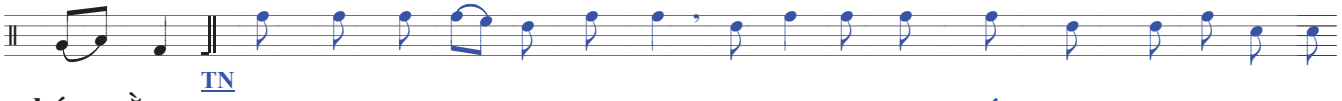

chúng rằng : "Các ngươi đem đi mà đóng đinh. Còn ta ta không thấy người này có tội gì

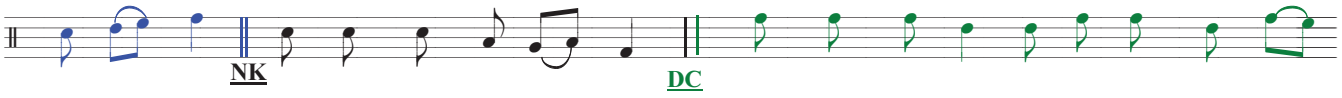

mà lên án" Dân Do - thái trả lời rằng: "Chúng tôi có luật và cứ theo luật ấy

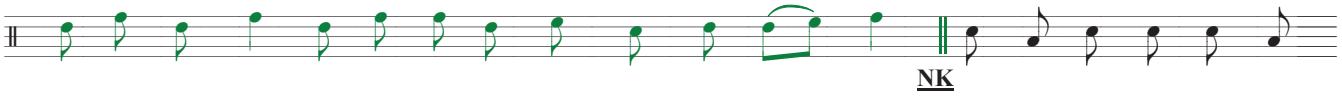

thì nó phải chết vì nó đã tự xưng là con Thiên Chúa" Nghe vậy, Phi - la - tô càng

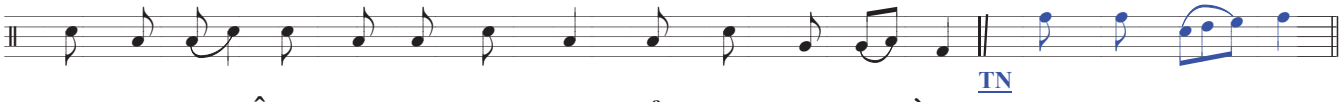

thêm sợ hãi. Ông lại vào công đường hỏi Chúa Giê - su rằng : "Quê ông ở đâu ?"

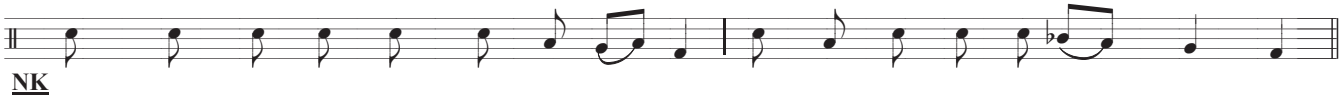

Nhưng Chúa Giê- su không đáp lại lời nào. Bấy giờ Phi - la - tô bảo Người rằng :

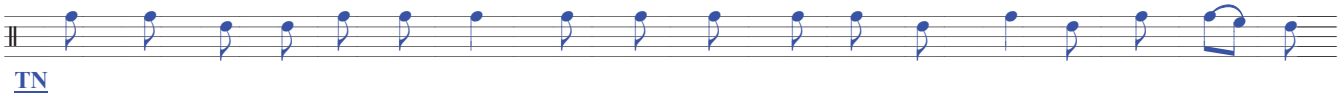

"Ông không trả lời tôi hay sao ? Ông không biết tôi có quyền tha và cũng có quyền

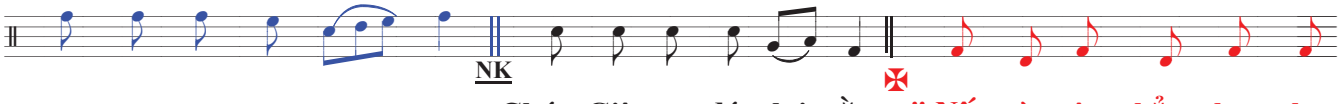

đóng đinh ông trên thập giá ?" Chúa Giê - su đáp lại rằng :" Nếu từ trên chẳng ban cho

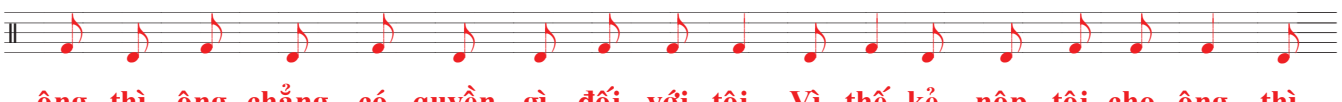

ông thì ông chẳng có quyền gì đối với tôi. Vì thế kẻ nộp tôi cho ông thì

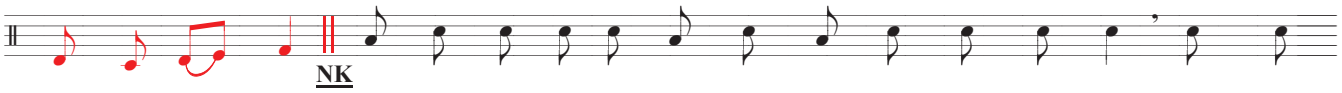

nặng tội hơn ông" Từ đó Phi- la - tô tìm cách để tha Chúa Giê - su, nhưng dân

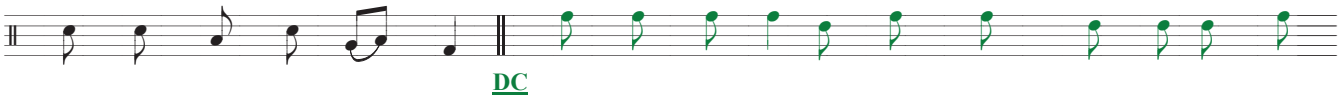

Do - thái lại kêu lên rằng "Nếu ông tha nó thì ông không phải là kẻ nghĩa

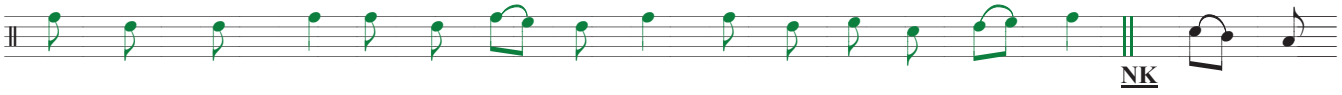

thiết của hoàng đế. Ai tự xưng là Vua, tức là kẻ thù của vua" Nghe lời

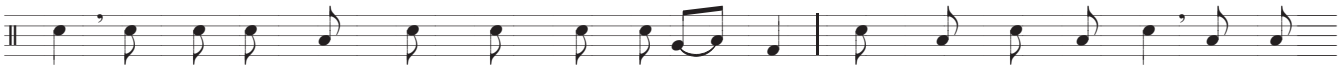

ấy, Phi- la - tô truyền đưa Chúa Giê- su ra ngoài. Ông ngồi trên toà cao gọi là

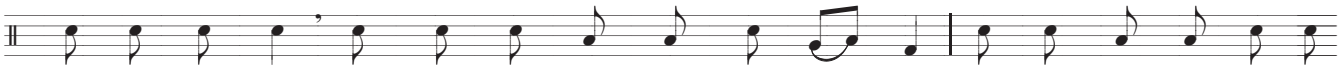

Li - thos - tro - tos, tiếng Do - thái gọi là Ga - ba - tha. Hôm đó là ngày áp lễ

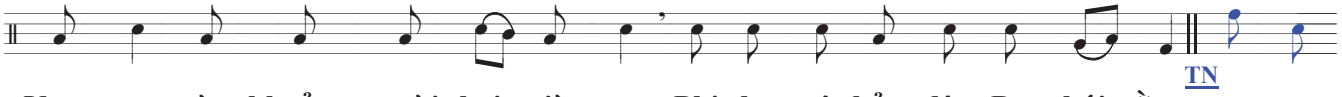

Vượt qua, vào khoảng mười hai giờ trưa. Phi - la - tô bảo dân Do - thái rằng : "Đây là

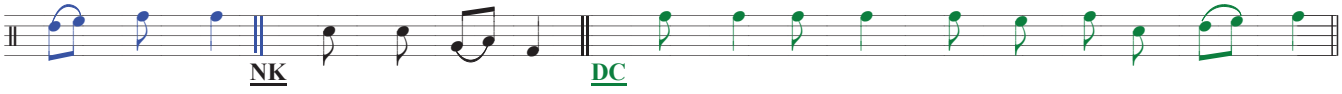

Vua các ngươi " Chúng đáp lại rằng : " Đem đi ! Đem đi ! Đóng đinh nó vào thập giá"

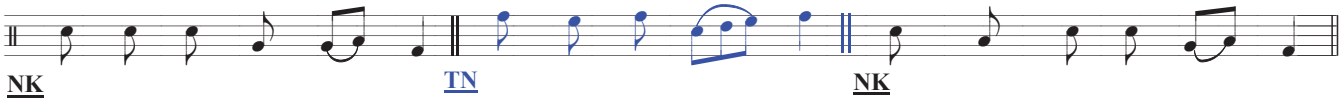

Phi - la - tô trả lời rằng : "Giết Vua các ngươi sao ?" Các thượng tế đáp lại rằng :

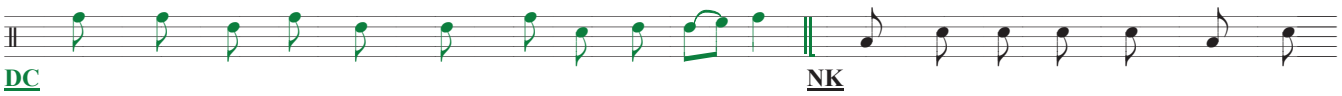

" Chúng tôi chỉ có một hoàng đế là Cê - da - rê " Rồi Phi - la - tô trao Người cho

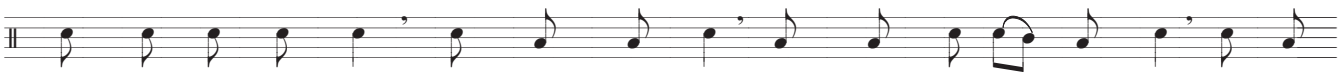

chúng đem đi đóng đinh. Chúng điệu Người đi. Người phải vác lấy thập giá tiến về

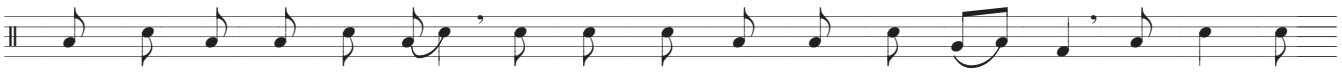

một nơi gọi là núi Sọ, tiếng Do - thái gọi là Gôn - gô - tha. Ở đó, chúng

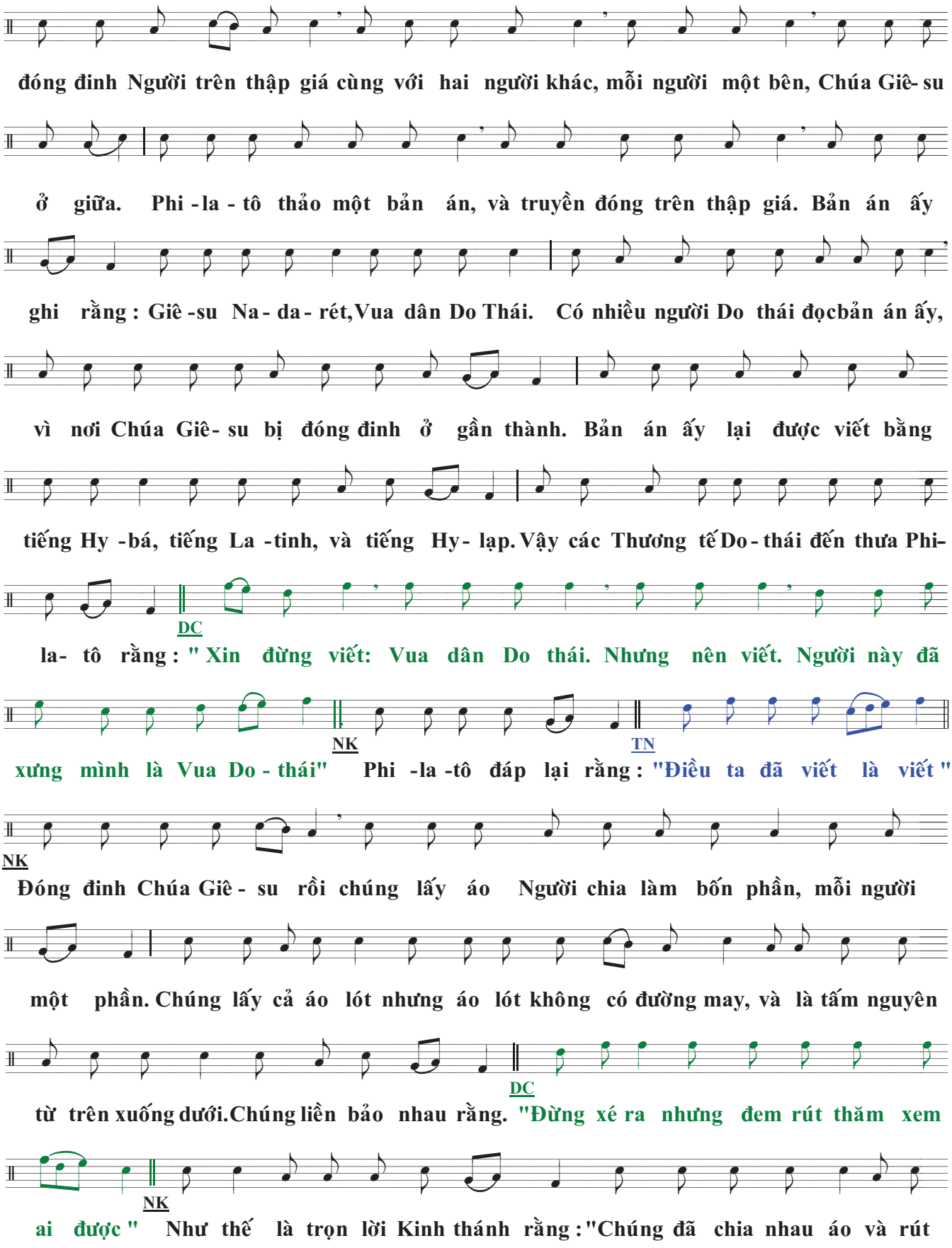
đóng đinh Người trên thập giá cùng với hai người khác, mỗi người một bên, Chúa Giê- su
ở giữa. Phi - la - tô thảo một bản án, và truyền đóng trên thập giá. Bản án ấy
ghi rằng : Giê -su Na - da - rét,Vua dân Do Thái. Có nhiều người Do thái đọcbản án ấy,
vì nơi Chúa Giê - su bị đóng đinh ở gần thành. Bản án ấy lại được viết bằng
tiếng Hy -bá, tiếng La -tinh, và tiếng Hy- lạp. Vậy các Thương tế Do - thái đến thưa Phi-
DC
la- tô rằng : " Xin đừng viết: Vua dân Do thái. Nhưng nên viết. Người này đã
NK
TN
xưng mình là Vua Do - thái" Phi -la -tô đáp lại rằng : "Điều ta đã viết là viết "
NK
Đóng đinh Chúa Giê - su rồi chúng lấy áo Người chia làm bốn phần, mỗi người
một phần. Chúng lấy cả áo lót nhưng áo lót không có đường may, và là tấm nguyên
DC
từ trên xuống dưới.Chúng liền bảo nhau rằng. "Đừng xé ra nhưng đem rút thăm xem
NK
ai được " Như thế là trọn lời Kinh thánh rằng :"Chúng đã chia nhau áo và rút

thăm áo lót." Và quân lính đã làm như vậy. Đúng gần thập giá Chúa Giê- su,

thì có Mẹ Người, bà Ma - ri - a Clê- ô - pha là chị em với Mẹ Người, và

Ma - ri - a Ma - đa - lê - na. Thấy Mẹ Người và bên cạnh có môn đệ Người

NK

yêu, Chúa Giêsu thưa Mẹ rằng : "Thưa Bà này là con Bà" Rồi Người bảo môn

NK

đệ rằng : "Đây là Mẹ con" Và từ lúc đó, môn đệ đưa Mẹ Người về nhà

mình. Chúa Giê - su biết từ nay mọi sự đã hoàn tất, và để trọn lời

NK

Sách Thánh, Người nói rằng : "Ta khát" Ở đấy có một bình đầy dấm. Người ta

liền lấy miếng bọt bể thâm giấm chua, rồi buộc vào mũi đòng mà đưa lên cho

Người. Nếm một chút dấm đoạn Chúa Giê- su nói rằng : "Mọi sự đã hoàn tất."

NK

Rồi Người gục đầu xuống tắt thở.

Im lặng tưởng niệm trong giây lát, sau đó kể tiếp

NK

Là ngày áp lễ và không muốn để xác trên thập giá trong ngày Sa- bát, vì là

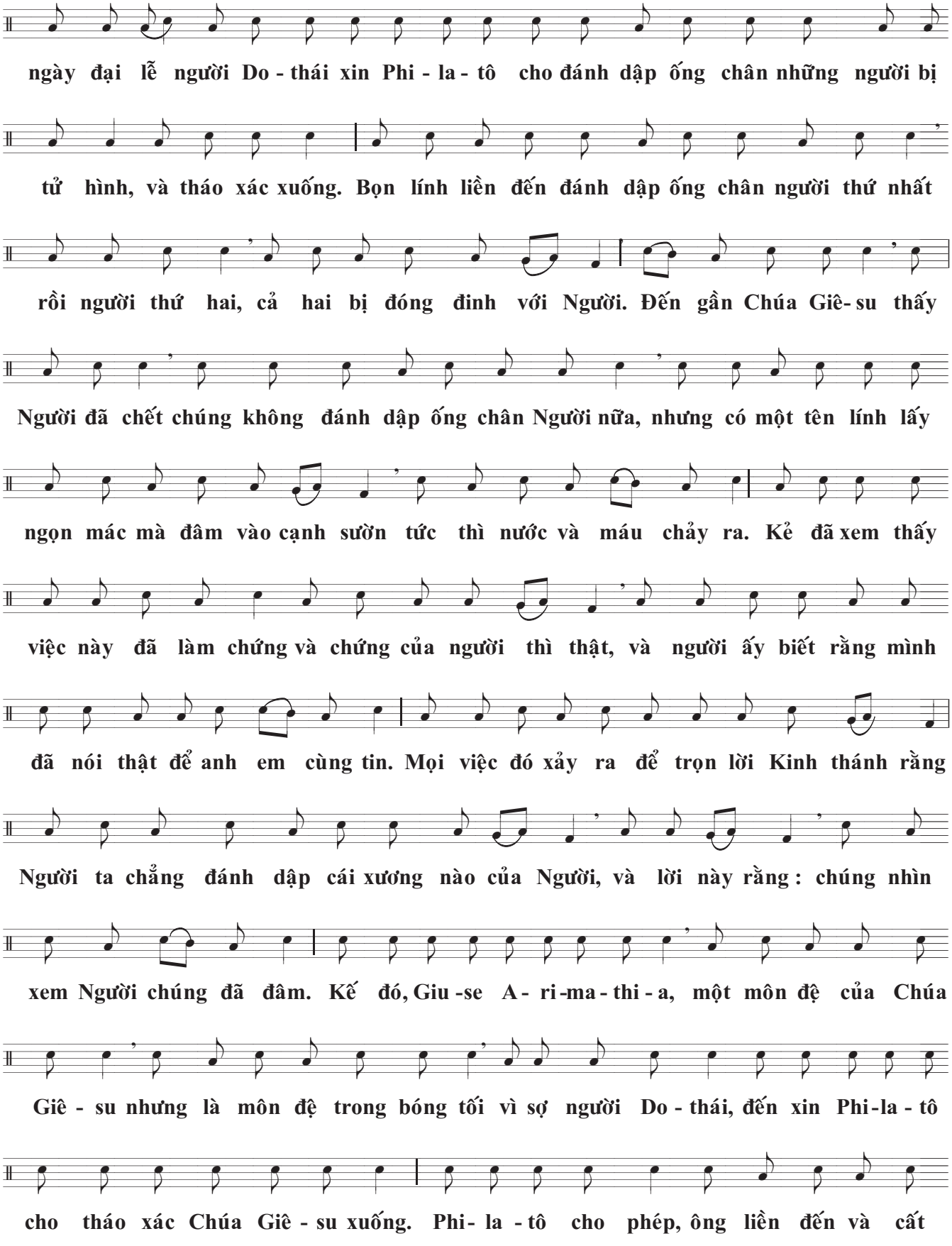
ngày đại lễ người Do - thái xin Phi - la - tô cho đánh dập ống chân những người bị
tử hình, và tháo xác xuống. Bọn lính liền đến đánh dập ống chân người thứ nhất
rồi người thứ hai, cả hai bị đóng đinh với Người. Đến gần Chúa Giê- su thấy
Người đã chết chúng không đánh dập ống chân Người nữa, nhưng có một tên lính lấy
ngọn mác mà đâm vào cạnh sườn tức thì nước và máu chảy ra. Kẻ đã xem thấy
việc này đã làm chứng và chứng của người thì thật, và người ấy biết rằng mình
đã nói thật để anh em cùng tin. Mọi việc đó xảy ra để trọn lời Kinh thánh rằng
Người ta chẳng đánh dập cái xương nào của Người, và lời này rằng : chúng nhìn
xem Người chúng đã đâm. Kế đó, Giu -se A - ri-ma - thi - a, một môn đệ của Chúa
Giê - su nhưng là môn đệ trong bóng tối vì sợ người Do - thái, đến xin Phi-la - tô
cho tháo xác Chúa Giê - su xuống. Phi- la - tô cho phép, ông liền đến và cất

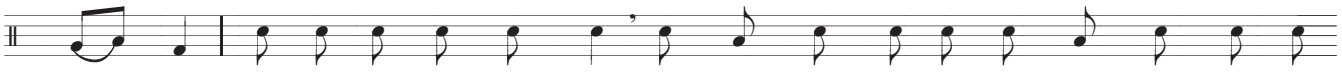

xác Người. Ni- cô - đê - mô cũng đến, ông này trước kia đã đến gặp Chúa Giê- su

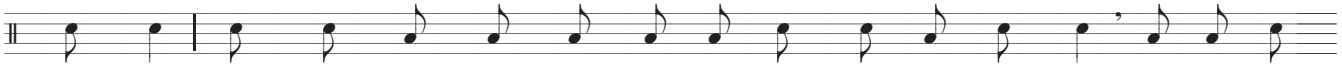

ban đêm. Ông mang một bình trộn dầu và thuốc thơm độ trăm quan. Họ hạ xác

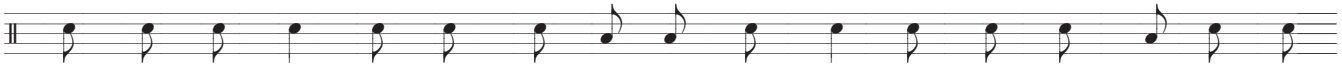

Chúa Giê - su xuống, xức thuốc thơm và liệm trong khăn theo cách thức người Do - thái

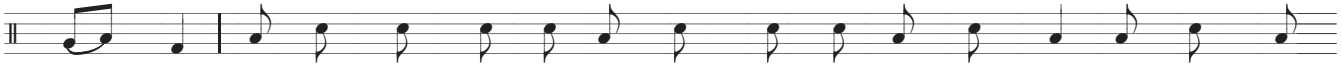

thường làm. Ở chỗ Chúa Giê - su bị đóng đinh có một thửa vườn, và trong vườn

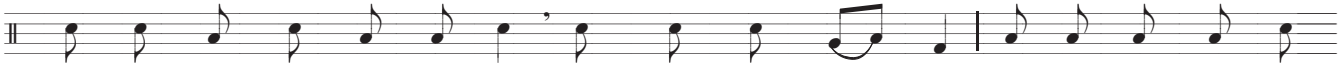

ấy có một ngội mộ còn mới chưa chôn cất người nào. Vì là ngày dọn lễ

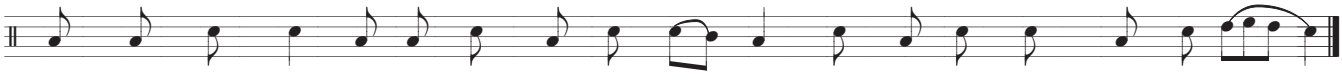

của người Do - thái, và vì ngôi mộ ấy rất gần, nên họ an táng Người ở đó.